

ПРАВО НА ПРАЦЮ ОСІБ, ЯКИМ НАДАНО ТИМЧАСОВИЙ ЗАХИСТ

Особи, яким надано тимчасовий захист, мають право на: ... **отримання роботи в Україні на строк, на який надано тимчасовий захист.**

Стаття 20 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту»

Іноземці та особи без громадянства, яких визнано особами, що потребують додаткового захисту, або яким надано тимчасовий захист в Україні, вважаються такими, які на законних підставах тимчасово проживають на території України на період дії обставин, за наявності яких додатковий чи тимчасовий захист було надано. Тимчасове проживання на території України таких іноземців та осіб без громадянства підтверджується посвідченням особи, яка потребує додаткового захисту в Україні, або посвідченням особи, якій надано тимчасовий захист в Україні.

Стаття 4 пункт 3 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»

Таким чином, українські роботодавці мають право використовувати працю осіб, стосовно яких прийнято рішення про надання їм тимчасового захисту, без оформлення відповідного дозволу в державній службі зайнятості, на підставі підтверджуючих правовий статус таких осіб документів та виключно в межах дії цих документів.

... Особи... яких визнано в Україні біженцями, яким надано притулок в Україні, яких визнано особами, що потребують додаткового захисту, яким надано тимчасовий захист... мають право на зайнятість на підставах і в порядку, встановлених для громадян України.

Стаття 3 пункт 4 Закону України «Про зайнятість населення»

Питання працевлаштування та пов'язані з ними питання регламентовані Кодексом законів про працю України та Законом України «Про зайнятість населення».

Відповідно до законодавства кожен має право звернутися до державної служби зайнятості та отримати безкоштовно консультацію, відповідну інформацію та сприяння у пошуку роботи.

Біженець – це особа, яка не є громадянином України і внаслідок цілком обґрунтованих побоювань стати жертвою переслідувань за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства, належності до певної соціальної групи або політичних переконань, перебуває за межами країни своєї громадянської належності та не може користуватися захистом цієї країни або не бажає користуватися цим захистом внаслідок таких побоювань, або, не маючи громадянства і перебуваючи за межами країни свого попереднього постійного проживання, не може чи не бажає повернутися до неї внаслідок зазначених побоювань.

Особа, яка потребує додаткового захисту – особа, яка не є біженцем відповідно до Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу щодо статусу біженців 1967 року та цього Закону, але потребує захисту, оскільки така особа змушена була прибути в Україну або залишитися в Україні внаслідок обставин, які загрожують їх життю, безпеці чи свободі.

Особи, яким надано тимчасовий захист - іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну з країни, що має спільний кордон з Україною, і не можуть повернутися в країну постійного проживання внаслідок зовнішньої агресії, іноземної окупації, громадянської війни, зіткнень на етнічній основі, природних чи техногенних катастроф або інших подій, що порушують громадський порядок у певній частині або на всій території країни походження.

Зміст публікації був розроблений Державною службою зайнятості спільно з Благодійним фондом "Рокада".
Ця публікація була видана за підтримки Європейського Союзу
у рамках проекту «Місцева інтеграція біженців», який впроваджується УВКБ ООН.
Зміст публікації не є відображенням позиції ЄС.

Європейський Союз

UNHCR

United Nations High Commissioner for Refugees
Управління Верховного комісара ООН у справах біженців

Державна служба
зайнятості України

Ходжа Джалілія, біженка з Афганістану

БІЖЕНЦІ МАЮТЬ ПРАВО НА ПРАЦЮ

Київ - 2013

ПРАВО НА ПРАЦЮ БІЖЕНЦІВ ТА ОСІБ, ЩО ПОТРЕБУЮТЬ ДОДАТКОВОГО АБО ТИМЧАСОВОГО ЗАХИСТУ В УКРАЇНІ

Держава гарантує працездатним біженцями та особам, що потребують додаткового або тимчасового захисту, які постійно проживають на території України:

- ♦ вільний вибір виду діяльності;
- ♦ право на належні, безпечні і здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом;
- ♦ правовий захист від необґрунтованої відмови у прийнятті на роботу і незаконного звільнення, а також сприяння у збереженні роботи.

Кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується.

Держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб.

Стаття 43 Конституції України

Іноземці та особи без громадянства, що перебувають в Україні на законних підставах, користуються тими самими правами і свободами, а також несуть такі самі обов'язки, як і громадяни України, – за винятками, встановленими Конституцією, законами чи міжнародними договорами України.

Стаття 26 Конституції України

Громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом. Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

Стаття 24 Конституції України

Біженці мають право звертатися до Державної служби зайнятості з метою пошуку роботи. Для реєстрації в якості безробітного біженець повинен надати такі документи: посвідчення біженця, реєстраційний номер облікової картки платника податків та, при наявності, трудову книжку та документ про освіту.

ПРАВО НА ПРАЦЮ БІЖЕНЦІВ ТА ОСІБ, ЯКІ ПОТРЕБУЮТЬ ДОДАТКОВОГО ЗАХИСТУ

Особи, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, користуються тими самими правами і свободами, а також мають такі самі обов'язки, як і громадяни України.

Стаття 14 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту»

Іноземці та особи без громадянства, яких визнано біженцями в Україні або яким надано притулок в Україні, **вважаються такими, які постійно проживають на території України з моменту визнання біженцем в Україні або надання притулку в Україні.** Постійне проживання на території України біженців підтверджується посвідченням біженця.

Стаття 4 п.2 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»

Роботодавці мають право на **використання праці іноземців, які постійно проживають в Україні**, та інших іноземців у випадках, передбачених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, **без оформлення дозволу на використання праці іноземця.**

Стаття 13 «Порядку видачі, продовження строку дії та анулювання дозволів на використання праці іноземців та осіб без громадянства», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 322 від 8 квітня 2009

Договірні держави надаватимуть біженцям, які законно проживають на їхній території, найсприятливіше правове становище щодо права роботи за наймом, яким користуються громадяни іноземних держав за таких самих обставин.

*Частина 1 статті 17 Конвенції ООН про статус біженців
Україна приєдналась цієї Конвенції та Протоколу щодо статусу біженців
відповідно до Закону № 2942-III від 10.01.2002*

Відповідно до ч. 3 ст. 17 Конвенції ООН про статус біженців, договірні держави прихильно поставляться до можливості зрівняти права всіх біженців щодо роботи за наймом з правами громадян.

Таким чином, українські роботодавці мають право використовувати працю біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, без оформлення відповідного дозволу в державній службі зайнятості, на підставі підтверджуючих правовий статус таких осіб документів та виключно в межах дії цих документів.

п. 5-6 статті 42 Закону «Про зайнятість населення»